

Η Εργατική λέσχη Νέας Σμύρνης με το τέλος του 2021 κλείνει δέκα χρόνια ζωής, δέκα χρόνια παρουσίας στην πόλη μας.

Κάθε χρόνος, κάθε στιγμή όλο αυτό τον καιρό ήταν ένας συνεχής αγώνας.

Μια μάχη για την ζωή, τα δικαιώματα και την αξιοπρέπεια των αόρατων, των «περιττών», των «από κάτω», όλων αυτών που δεν ανήκουν στο κλειστό club όσων διαχειρίζονται τον πλούτο και την εξουσία.

Λίγο πριν φύγει η χρονιά, όμως, **θέλουμε να γυρίσουμε το βλέμμα μας στις απώλειές μας**, σε ό,τι δεν καταφέραμε να αποτρέψουμε, σε κάθε μάχη, σε κάθε δικό μας που χάσαμε..

Στους χιλιάδες νεκρούς του covid που θα μπορούσαν να είχαν σωθεί αν καταφέραμε να εκβιάσουμε την κυβέρνηση να ζυγίσει την αξία της ζωής περισσότερο από την αξία των χιλιάδων περιπολικών που αγόρασε ή των δώρων που έκανε στα κανάλια και τους λοιπούς μεγιστάνες.

Στις 18 δολοφονημένες γυναίκες και στις χιλιάδες άλλες κακοποιημένες που μαζί με τα ΛΟΑΤΚΙ δέχτηκαν την βία μιας εξουσιαστικής αντίληψης που το σύστημα αναπαράγει μεθοδικά μέσα στην κοινωνία.

Στους νεκρούς από τα εργατικά δυστυχήματα που είναι αποτέλεσμα μιας πολιτικής για την οποία το κέρδος είναι ιερότερο από την ζωή.

Στις χιλιάδες προσφύγισσες και μετανάστες που κυνηγημένοι από τον πόλεμο και την φτώχεια πνίγηκαν στα νερά του Αιγαίου και της Μεσογείου.

Στους ξεπαγιασμένους ή καμένους μέσα στα σπίτια τους από την φτώχεια και την ανέχεια.

Στον δολοφονημένο με 38 σφαίρες Νίκο Σαμπάνη

Στην μικρή Όλγα που ξεψύχησε μαγκωμένη σε μια πόρτα εργοστασίου στο Κερατσίνι κάτω από τα αδιάφορα μάτια των security και των περαστικών.

Και σε όσες και όσους υπήρξαν θύματα της άδικης εξουσίας που αποφασίζει για τις ζωές μας.

Θέλουμε όμως να γυρίσουμε το βλέμμα μας και σε κείνες τις μεγάλες στιγμές, σε κείνα τα γεγονότα που η ελπίδα, η αλληλεγγύη, ο αγώνας και η συντροφικότητα ήταν παρόντα.

Στους χιλιάδες εργαζόμενους και αλληλέγγυους στην απεργία της e-food που κατάφεραν να εκβιάσουν και να νικήσουν.

Στους χιλιάδες της 9ης Μαρτίου στην Νέα Σμύρνη που σε μια μεγαλειώδη κινητοποίηση είπαν όχι στον αυταρχισμό και τον τρόπο που χτίζει η κυβέρνηση μέσω των συμμοριών που είχε εξαπολύσει σε κάθε γειτονιά της πόλης.

Στις δεκάδες συλλογικότητες που φτιάχνονται σε κάθε γειτονιά, σε κάθε χώρο και δίνουν νόημα

στην λέξη «αλληλεγγύη» στην λέξη «αντίσταση». Συλλογικότητες που φτιάχνουν χάρτες και βάζουν σημάδια στα καινούργια μονοπάτια που χαράσσουν με την δράση τους για να νικηθεί η φτώχεια και να αποκρουστεί η βία. Που προσπαθούν να σκιαγραφήσουν σήμερα πως πρέπει να είναι η ζωή και όχι μόνο πως θα μπορούσε να είναι.

Στις εκατοντάδες συλλογικότητες που προετοίμασαν «το ταξίδι για την ζωή» των Ζαπατίστας από τα βουνά της Τσιάπας στην Ευρώπη, διασταυρώνοντας τους δρόμους τους που μέχρι τώρα ήταν παράλληλοι.

Στο τεράστιο κύμα συμπαράστασης στον απεργό πείνας Δ. Κουφοντίνα που φτιάχτηκε από χιλιάδες ανθρώπους που ενώ δεν συμφωνούν μαζί του απαίτησαν δικαιοσύνη από μια εκδικητική κυβέρνηση.

Για κάθε απώλεια που είχαμε έχουμε **μια ακόμα υπόσχεση!** Για κάθε μεγάλη στιγμή, έχουμε **μια ακόμη σιγουριά!**

Θα είμαστε εδώ και αυτή την χρονιά και όσο χρειαστεί.

Θα είμαστε μέσα στο μεγάλο και πολύμορφο ρεύμα της εποχής μας που ονειρεύεται έναν «άλλο κόσμο», που ψάχνει δρόμους, που ανιχνεύει τα σημάδια, που συζητά τις σιγουριές του και αναμετρείται με τις αμφιβολίες του, που παλεύει και αντιστέκεται.

Venceremos!!

Εργατική Λέσχη Νέας Σμύρνης 1/1/2022